

Vedvarende bønn fører til helbredelse Persistent prayer brings healing

Christian Science Sentinel, Årgang 111, Nummer 9

I 2002 begynte jeg å oppleve noe som lignet et kronisk indre problem. Jeg hadde stadig influensasymptomer, og iblant syntes jeg til og med det var vanskelig å stå opp av sengen.

Først begynte skrekkelige forutsigelser å fare gjennom tankene mine. Men jeg hadde opplevet mange tilfeller av helbredelse gjennom å anvende Kristen Vitenskaps sannheter, så jeg vendte meg igjen helhjertet til Gud. Jeg studerte og ba vidtgående med ideen om Gud som Liv – *mitt* Liv – og til å finne veien ut av den materielle oppfatningen av at det (mitt liv) noensinne kunne være noe mindre enn "rettskaffent, rent og fritt" (Mary Baker Eddy, *Vitenskap og Helse med Nøkkel til Skriften*, s.171). Selvom tilstanden min ikke avtok umiddelbart, fortsatte jeg å be.

Omtrent på samme tid hadde jeg også bedt for en svært utfordrende tid i ekteskapet mitt. Det var mye gnissing, og mannen min og jeg kranglet ofte. Jeg følte jeg trengte hjelp, så jeg ringte til en Kristen Vitenskaps praktiserende og tømte hjertet mitt for henne.

Da jeg begynte på en lang liste over det jeg syns mannen min gjorde feil, stoppet hun meg og sa at vi ikke burde fokusere på det han gjorde, men på mine tanker og handlinger. Hun bemerket også at mitt eget ønske om helbredelse var svært viktig mens vi holdt på å be. I det øyeblikket ble jeg klar over at jeg avgjort var engasjert i helbredelse, heller enn oppløsning, av ekteskapet.

I flere år gikk det opp og ned – både fysisk og i forholdet til mannen min. Iblant snakket jeg med den praktiserende, og jeg studerte hele kapittelet som heter "Ekteskapet" i *Vitenskap og Helse*. Spesielt var det en erklæring som ga meg fortsatt inspirasjon: "Ekteskapets vitenskapelige moral er åndelig enhet." (*Vitenskap og Helse*, s.61).

Mannen min ba og studerte også. Sammen begynte vi å takle de problemene som hadde vært så truende for vår lykke.

I denne perioden dukket de fysiske symptomene opp fra tid til annen. En gang ble de så intense at de gjorde mine normale kroppslige funksjoner vanskelige og ubehagelige. Jeg fant at jeg lurte på om jeg kom til å overleve. Min fortsatte bønn og min hengivenhet for til mine barn og deres behov hjalp meg å vende bort vekk fra slike tanker. En forsikring jeg hadde fått i mine år som forelder var at Gud støtter oss bestandig og gjennom enhver prøvelse. Jeg innså også at min kjærlighet til mine barn kom fra Kjærlighet, Gud, den samme makten som løser opp frykt. Jeg fant mye trøst, lettelse og åndelig lys i en salme som åpner med disse ordene:

Elsker hverander! Ord som åpenbarer,
Kjærlighet frelser oss, frir fra syndens snarer
Kjærlighet, Jesu bud,
Den som elsker går med Gud
Kjærlighet veien er.
(Margaret Morrison, *Kristen Vitenskaps Salmebok*, Nr.179)

Det gikk omkring tre år, men innen den tid var det tilstrekkelige fremskritt i bønn til at jeg virkelig ikke tvilte på at helbredelse vill skje, både med min fysiske tilstand og med ekteskapet mitt.

Så en ettermiddag, etter en samtale med min mor, skjedde det et betydelig vendepunkt i tenkningen min. Jeg innså at i tillegg til de områdene jeg hadde arbeidet med i bønn, måtte jeg utfordre den generelle oppfatningen at harmoni og lang levetid er skjeldne innenfor den ekteskapelig institusjon. Jeg begynte å helhjertet takke Gud, Kjærlighet, for min livspartner, for måtene kjærlighet kom til uttrykk i vårt forhold, for den økende følelse av fred i vårt hjem. Jeg ble klar over at jeg måtte fokusere på *min egen* åndelige fremgang – og ikke være så opphengt i hva jeg mente mannen min burde gjøre. Da jeg ba på denne måten, så jeg at

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

uønskede karaktertrekk ved meg selv begynte å falle bort. Jeg ble ikke så raskt sint eller krenket. Jeg ble mer tolerant og kjærlig overfor mennesker med andre synspunkter. Jeg ble også mer tålmodig overfor min mann.

I juni 2006 opplevet jeg nok en gang aggressive indre symptomer, men denne gang var jeg ikke redd. Jeg fikk det for meg at jeg skulle slå opp ordet *kjemikalisering* i *Vitenskap og Helse* der Mary Baker Eddy forklarte, "Med kemikalisering mener jeg den prosess som det dødelige sinn og legeme gjennomgår når troen går over fra en materiell til en åndelig basis" (s.168-169). Jeg stolte på at Kjærlighet avdekket og rettet det som var feilen i mine tanker og handlinger. Og akkurat som jeg ble frigjort fra den følelsesmessige uorden som kom av den feilen, visste jeg at jeg også ville bli frigjort fra den fysiske disharmoni.

En dag, i de tidlige morgentimer, forsvant en stor svulst smertefritt ut av kroppen min. Med det, merket jeg at hver lille rest av motfølelse og sinne i mine tanker løste seg opp. Så gikk det opp for meg at det var 4.juli, landets grunnlovsdag, og jeg jublet i vissheten om hva sann frihet betydde.

Jeg opplevet aldri de fysiske symptomene igjen, og etter vår målrettede bønn for ekteskapet vårt, har mannen min og jeg aldri vært lykkeligere. Vi feiret nylig 34-års bryllupsdag.

Debby Barron, Bolivar, Ohio, USA

Det er meg en glede å bekrefte min kones vitnesbyrd. Debby's kjærlighet og troskap til Gud som resulterte i hennes nydelige fysiske helbredelse og bidro på viktige måter til å helbrede ekteskapet vårt, har inspirert meg til å studere Kristen Vitenskap seriøst.

Steve Barron